

תל-אביב, רח' אלנבי 44

כל נערה שיום הולדתה ה-17 חל בחודש ינואר, יכולה לרכוש לעצמה נעלים בחנות „סלוא“ ולהינות מהנחה של 25% על כל קניית נעלים במשך חודש זה.

נערות. שיום הולדתן ה-17 חל
במשך חודש זה, מזמנות להשתתף
בתחרות בחירת, נערת שבע-עשרה'
לחודש ינואר.

17

„נערת שבע-עשרה“ תזכה בפרס של חצאית וחולצה לפי בחירתה. מתוצרת בית-חרושת ידוע לאפנת.

פרטים נוספים בחנות " ס ל ו א " הביאי אתך תעודת זהות.

ס ל ו א - ח נ ו ת ה ע ע ל י ם ל ב נ ו ת ה ע ע ו ר י ם

(חמש) מסעוד 5
 אתם שנאלצו להגר, היו מוכנים לנסוע כמ-
 עות לכל מדינה בעולם, פרט לישראל. רק
 קמץ קטן, לרוב אנשים שלהם קרובים
 בישראל, הגיע לבסוף לנמל חיפה.
 חור במסך. המבחן האמיתי בא ה-
 ה, חש, במידה אחרת של החיות הציונית:
 בגבול הונגריה-אוסטריה.

במשך שנים ארוכות טענו המוסדות הדתיים כי מאחורי מסדה-ברזל ישנם מאות אלפי ילדים המשתוקקים לעלות לישראל. עתה, במפתיע, נפרע חור במסך. אלפי פליטים, ביניהם למעלה מאلف יהודים, סיכנו את נפשם כדי לברוח מהונגריה השתתפת. הגיעו ליוניה. היה ברור לכל הרוסס, אלה יעברו אוטומטית מיונה לטריאסט, ומשם לחיפה.

רק כעבור כמה ימים נסתבר שהיתה זאת טעות: היהודים לא רצו בשום פנים לנסוע לישראל. הסיבות להפתעה מוזעת זו:

- הבטחתו של הנשיא איזוונהאר, כי ארצות המערב יקבלו את פליטי הוגריה בורקות פתוחות. היהודים העדיפו לנסוע לאמריקה ולקנדה.

● מערכת סיני, שעוררה את הרושם כי ישראל טבעת בעצמה במלחמה. לפי ליטים, שחפשו מגוון, לא היה כל חשק ליסול מן הפה ההיוגרי לפתח ישראלית.

● העובדה שרבים מבין הפליטים מהוגר גריה הם דתיים קיצוניים, סולדים מפני ישראל החילונית.

היו שדאגו כי הגורם האחרון לא ייש-
כח. בוינה יושב שלמה שרייבר, נשיא
אגודת-ישראל בעיר זו, הממשיך לפתח
את הדויעה כי על קהילות ישראל להת-
בסס בפזורה צד בוא המשיח. הוא ניהל
תעמולה פזילה עוד העליה לישראל.

אחד לכל משפחה. בעיני הסוכנות ה-
יהודית לא היתה זאת רק חרפה לאומית,
אלא גם שואה אירגונית: עם תחילת ההר-
ב נסתה מערכת המגביות באמריקה. סר-
רוב הפליטים עלולת לישראל יכול לחבל
קשה במערכת זו.

שלמה זלמן שרגאי, מנהל מחלקת הציוד של הסוכנות, ביקש להציל את הניתן להציל. מאות שליחים ושלחו לוינה כדי להשפיע על הפליטים לבוא לארץ. מספר השליחים כמעט הגיע למספר משפחת הפליטים — שליח מכובד אחד לכל משפחה.

השלחים ייצגו את כל המחנות. מטעם
אגודת ישראל הישראלית נשלח משה גליק-
מפורוש, סגן-ראש העיר בירושלים, ספר
לק הודות לעיסקת כאונטר. מן הפעיל
המזרחי נשלח יהודה שפיל, מן מנהל
המסדה החדות ושמואל חיינרסן, יושב-ראש
המחצפה הדתית בירושלים. פועלי-אגודת
ישראל שלחו את יצחק גרוס, איש משק
הפני-חיים.

גם שאר המפלגות, ממסאי ועד מפ"ם
לא סמנו את ידם בצלחת הישראלית,
שלחו את מיטב הכחות. חוק מדיני יש
ראו ורולף קסטנר נשלחו כמעט כל העם
קנים הציונים ממוצא הונגרי כדי לשכנע
את חבריהם למוצא להסכים להצלת עצמם.

המלה "נשיא", כמו כל מלה אחרת יכולה להתפרש במובנים שונים. כשנבין נחום גולדמן לנשיא ההסתדרות הציונית, חשב על המאורד הרצל וחיים ויצמן, שני אנשים שנהגו בתפקיד זה כמלכי היהודים ראשי ממשלה. חשבו על יצחק בן-צבי, אדם הממלא בכשרון רב תפקיד של יצונו.

גולדמן ידע שאין לו מרחב-מחיה ב-
ישראל. שעל במתה המדינית רבה הצ-
מיות עד כדי כך שכל הנוגות-יד עלולה
למסור בצלעותיו של עסקן שכן. אולם
במסורת היהודית, כך קיווה, יהיה חופשי
לפעול כראות עיניו. לעיני ההמונים יר-
שע כנציג מוסמך של המדינה ונושא דב-
רה.

אשליה זו התנספה ביום הראשון של
מיבצע סיני. לגולדמן לא היה המושג ה-
קלוש ביותר על המיבצע מראש, וגם
אחרי שהחל לא ידע מה מגמתו ומה
מטרתו. לעיני המוני היהודים, הנשיא
היה ערומ.

• לא הסכים לנסוע: יהושע לוי, פקיד
בנק מנתניה, שהוזמן על ידי הנועת-החרות
לסוף לוינה. הטיב: אינני מוכן

מוקדד לשחימה. מגובתו של גולד
מן היתה כמעט מרבית. מפניה: הוא לא
עשה דבר. מלבד חוסר כל אינפורמציה
היו לו, לכך, שתי סיבות נוספות:
● הוא לא רצה לקלקל את יחסיו עם
הממשלה האמריקאית. גולדמן אינו רם
אזרח אמריקאי, אלא גם ממזין בלב
שלם שגורלה של ישראל תלוי באמריקה.
● הוא לא רצה לקשור את שמו עם
המבצע, מתוך חשבון שאם יהיה איר
פעם צורך במתחך בין ישראל והערכים,
והערכים יסרבו לשבת ליד שולחן אחד
עם דויד בן-גוריון, יהיה גולדמן מועמד
מתאים.

חשבון זה לא מצא חן בעיני דויד בן־גוריון. הוא החליט לסלק את הנושא הערוב, שמאחריו אין עומדת שום מלה גדולה. המועד שנקבע לשחיטה: כִּי נִסּוּ הָרֹעֵד־הַמוֹעֵל הַצִּיּוֹן הַמְצֻמָּם, בִּשְׂכַר בֹּעַ שַׁעֲרָה.

בית תהאש תמונת הענק של הר צל לבוש חליפה שחורה וצילינדר גבוה. ומצויד בכסיות ומלטיולים, התבוננה מרומ של קיר בנעשה באולם הישיבות של בנין הספרות בירושלים היה לה שמה להשתחום: זו הפעם הראשונה מזה שש שנים הופע במקום דוד בן-גוריון בכבודו ובצמיו. עד כה לא הופע בימי אפלו בישיבות חשיבות של העדה הספרדית.

הכל היה ערוך להוצאה לזורג: מגור
וגמור היה עם כיתר-האש של מסאי
ליצור מסבר, שכיחה גולדמן להשיב
לם להתפטר. הטאקטיקה המוכננת: גולד-
מן ימחה בליקורת על מיבטי ימני, יתי
קל מיד בעצמה מוחצת: איפה היית אתה?
אולם נחום גולדמן לא גולד אתמול.
לא לחינם הגיע לכם הנשיאות. הוא בקי
מאד במלחמה פוליטית. שעה קלה לפני
ההקפסה העתיק את עמדותיו. פתח בקרב
מכיוון בלתי-נצחי לגמרי.

על הסוף. כשקם לנאום את נאומי,
לא יצא בביקורת על ממשלת ישראל.
להיפך, הוא פתח מד בנאום סניגוריה
ארוך על עצמו, מבלי לחכות אפילו לק-
ריאת כתב-האישום.

טען גולדמן: אף שלא קיבל אינפארמאציע מראש, הרי נכנס מיד לפעולה. הוא לא יכול היה להעיל בישראל. לכן נשאר באמריקה, הסעיל במלוא הקצב את הרשע הפוליטי העיקרי שלו: מועדון הנשיאים.

נציגי מסא"י המופתעים רק יכלו לה-
עלות על שפתיהם חיוך ססקני מר-
הם ידעו כי מועדון הנשיאים, המאגד
בכירול את נשיא כל הארגונים היהודיים
החשובים בארצות הברית, הוא חסר על-
ערך. שני הארגונים הבלתי רציונליים העי-
קיים באמריקה, אגודת ישראל והמוסד
יהודית האמריקאית, אינם משתתפים בו
כלל. לעומת זאת מיוזנים בו כל אותם
הארגונים המשתתפים ממילא פעולה עם
התנועה הציונית.

אולם גם אנשי מפא"י ידעו כי הפעם
הוצאה הרוח ממפגשיהם. גולדמן, שהבן
חזן בכך כמותם, עבר מיד להתקשר. טען
הוא: מאמציה של גולדה מאיר להשיג
עתה שלום באמצעות האו"ם הם הרר
אסון, כי באו"ם שולטים כיום עקב אסיה
שהם עוינים את ישראל. אם אלה לא יארגנו
שלום, יהיה זה שלום לרעת ישראל. לער
מת זאת יש לתת שוב את היוזמה בידי
התנועה הציונית, קרי: נחום גולדמן.
כשנועלה הישיבה, שוב ישב גולדמן
איתן על הסוס. הצגה גדולה, אמר אחר
מיריבו בקמנה.

כל הסבור כי בישראל אין גאונים לה-
עמולה, אינו מכיר את שמואל ונחל בה-
נא. בכת בשעה שהמנגנון הרשמי של המדי-
נה הולך מדיו: אל דחה וממשיך פרלמן
למיוש פרלמן, מנצח המנהל החרוז של
משרד התחנות על מסע-תעמולה הפורץ מדי
פעם לכותרות העתונות המקומית והצר-
למית.

סימטו של כהנא התפרסמה בשעתו ב־
פרטת השופר השחור. לוי קטן אז העב
הרציון כמוצא היסטורי: השופר ב־הא
עו הידי אושחזק לפני שכנסו לתק
הנאום. צינקאים טענו, אמנם, כי יחיד
אושחזק חשוב אז על להם ולא על תקיפה
בשופר, אך זהיהלל חילונים אלה לא
הרציון את כהנא לדע.

באחד הימים פתח משרד-הדתות בזעקה

!...eee / אבא
אל תגלה סודות.

המנוי

אל נא תחכה לביקור הגובה —
סלק את המגיע ממך בהמחאה בדאר.